

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **Slovenskej republiky – Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave**, Špitálska č. 14, proti povinnému **J. V.**, bývajúcemu v N., zastúpenému Mgr. Bc. A. V., vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Pezinok, **o vymoženie 265,55 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 15 Er 15939/2008, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniam Krajského súdu v Bratislave zo 7. apríla 2011 sp. zn. 20 CoE 320/2010 a Okresného súdu Pezinok z 1. februára 2010 č.k. 15 Er 15939/2008-18, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo 7. apríla 2011 sp. zn. 20 CoE 320/2010 a uznesenie Okresného súdu Pezinok z 1. februára 2010 č.k. 15 Er 15939/2008-18 vo výroku o náhrade trov exekúcie **z r u š u j e**; vec v rozsahu zrušenia vracia Okresnému súde Pezinok na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Oprávnená podala súdnemu exekútorovi návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie sumy 265,55 € s príslušenstvom. Povinnosť zaplatiť túto sumu bola povinnému uložená v konaní o priestupku rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu Bratislava I zo 16. decembra 2003 č. ORP-662/DI-2-2003; tento exekučný titul nadobudol právoplatnosť 16. decembra 2003 a vykonateľnosť 31. decembra 2003.

Okresný súd Pezinok na podnet súdneho exekútora, ktorého poveril vykonaním exekúcie, uznesením z 1. februára 2010 č.k. 15 Er 15939/2008-18 zastavil exekúciu a oprávnenú zaviazal zaplatiť súdnemu exekútorovi do 3 dní trovy exekúcie 106,65 €.

Zastavenie exekúcie odôvodnil tým, že exekučný titul už nemožno vykonať, lebo uplynula trojročná prekluzívna lehota v zmysle § 88 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Výrok o náhrade trov odôvodnil tým, že na danú situáciu sa vzťahuje § 203 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“).

Na odvolanie oprávnenej, ktorým napadla výrok uvedeného uznesenia o trovách exekúcie, Krajský súd v Bratislave uznesením zo 7. apríla 2011 sp. zn. 20 CoE 320/2010 uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil. Dospel k záveru, že k zastaveniu exekúcie došlo zavinením oprávnenej, ktorá podala návrh na vykonanie exekúcie až po uplynutí 26 mesiacov od právoplatnosti exekučného titulu. Včasnejším podaním návrhu na vykonanie exekúcie mala možnosť ovplyvniť dĺžku trvania exekúcie a od začiatku exekučného konania niesla riziko neúspechu exekúcie pre prípad uplynutia trojročnej prekluzívnej lehoty podľa § 88 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Dodal, že k zastaveniu konania nedošlo pre správanie povinného.

Na základe podnetu oprávnenej podal generálny prokurátor Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) mimoriadne dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 7. apríla 2011 sp. zn. 20 CoE 320/2010 a výroku uznesenia Okresného súdu Pezinok z 1. februára 2010 č.k. 15 Er 15939/2008-18, ktorým bolo rozhodnuté o náhrade trov exekúcie. Poľa právneho názoru generálneho prokurátora môže súd uložiť oprávnenému povinnosť nahradiť trovy exekúcie v zmysle § 203 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku len ak dôjde k zastaveniu exekúcie jeho zavinením, alebo ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na náhradu trov exekúcie. V predmetnej veci nebol ale splnený žiaden z týchto predpokladov. Pokiaľ oprávnená podala včas návrh na vykonanie exekúcie, neprichádza do úvahy jej zavinenie zastavenia exekúcie z dôvodu uplynutia prekluzívnej lehoty v zmysle § 88 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Oprávnená nemohla postup súdu v exekučnom konaní a dĺžku trvania tohto konania nijako ovplyvniť. Ak neboli splnené zákonné predpoklady v zmysle § 203 ods. 1 a ods. 2 Exekučného poriadku a návrh na vykonanie exekúcie bol podaný dôvodne, mal trovy exekučného konania znášať povinný (§ 197 ods. 1 Exekučného poriadku). V danom prípade neboli splnené predpoklady pre uplatnenie výnimky z tejto zásady. Z týchto dôvodov generálny prokurátor navrhol, aby mimoriadnym dovolaním napadnuté a na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.) spočívajúce uznesenie odvolacieho súdu a výrok uznesenia súdu prvého

stupňa o náhrade trov exekúcie boli zrušené a vec v rozsahu zrušenia vrátená súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Oprávnená sa stotožnila s obsahom mimoriadneho dovolania.

Povinný sa k mimoriadnemu dovolaniu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní (§ 10a ods. 3 O.s.p.) po zistení, že tento opravný prostriedok podal generálny prokurátor (§ 243e ods. 1 O.s.p.) v lehote jedného roka (§ 243g O.s.p.) proti rozhodnutiu, ktoré môže napadnúť týmto opravným prostriedkom, preskúmal napadnuté uznesenia bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243a ods. 3 O.s.p.) v rozsahu podľa § 243i ods. 2 v spojení s § 242 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie je opodstatnené.

V zmysle § 243f ods. 1 O.s.p. mimoriadnym dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu za podmienok uvedených v § 243e, ak a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O.s.p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a c/ rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Generálny prokurátor namieta, že napadnuté uznesenia súdov nižších stupňov spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Podľa § 196 Exekučného poriadku za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena o daň z pridanej hodnoty. Podľa § 197 ods. 1 Exekučného poriadku náklady podľa § 196 uhrádza povinný. Podľa § 200 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku trovami exekúcie

sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§ 196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku. Ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie. Podľa § 203 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku, ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie. Ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, znáša ich oprávnený. To neplatí, ak ide o vykonanie exekúcie na vymoženie pohľadávky na výživnom. V takomto prípade znáša trovy exekúcie súd; súd nemá právo na náhradu trov exekúcie, ktoré platil.

Ustanovenia § 196 a § 197 ods. 1 Exekučného poriadku určujú zásadu, že odmenu patriacu súdnemu exekútorovi za výkon exekučnej činnosti, náhradu jeho hotových výdavkov a náhradu za stratu času uhradza povinný. Len výnimočne, ak dôjde k zastaveniu exekúcie, môže súd uložiť oprávnenému, aby nahradil trovy exekúcie; súd však uváži, ktoré trovy potreboval oprávnený na účelné vymáhanie nároku, a či mohol pri náležitej opatrnosti predvídať dôvod zastavenia exekúcie (§ 203 ods. 1 Exekučného poriadku). Ustanovenie § 203 Exekučného poriadku teda umožňuje súdu pri zastavení konania prelomiť zásadu vyplývajúcu z § 197 ods. 1 Exekučného poriadku a povinnosť nahradit' trovy exekúcie uložiť oprávnenému. Podmienkou takéhoto postupu je určitá forma procesného zavinenia oprávneného.

Pod „zavinením“ oprávneného v zmysle vyššie citovaného ustanovenia treba rozumieť iba také porušenie procesných predpisov oprávneným, ktoré má za následok buď neodôvodnený vznik trov exekúcie, alebo také jeho konanie (úkony), ktoré by spôsobilo zastavenie exekúcie.

Najvyšší súd sa stotožňuje s názorom generálneho prokurátora, že ak oprávnená podala včas návrh na vykonanie exekúcie, neprichádzalo do úvahy jej procesné zavinenie na zastavení exekúcie z dôvodu uplynutia prekluzívnej lehoty, určenej na vykonanie predmetného exekučného titulu. Oprávnená postup exekútora a exekučného súdu a dĺžku exekučného konania (t.j. vykonanie exekučného titulu do uplynutia prekluzívnej lehoty) nemohla ovplyvniť.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že mimoriadnym dovolaním napadnuté uznesenia súdov nižších stupňov (o trovách exekúcie) spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci a že generálny prokurátor dôvodne podal proti nim mimoriadne dovolanie (§ 243e O.s.p. v spojení s § 243f ods. 1 písm. b/ a c/ O.s.p.). Najvyšší súd vzhľadom na to uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo 7. apríla 2011 sp. zn. 20 CoE 320/2010 a uznesenie Okresného súdu Pezinok z 1. februára 2010 č.k. 15 Er 15939/2008-18 vo výroku o náhrade trov exekúcie zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil Okresnému súdu Pezinok na ďalšie konanie (§ 243b ods. 2, 3 a 4 O.s.p v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p.).

Ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia, súd, ktorého rozhodnutie bolo zrušené, koná ďalej o veci. Pritom je právny názor súdu, ktorý rozhodoval o mimoriadnom dovolaní, záväzný. V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a konania o mimoriadnom dovolaní (viď primerane § 243d ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 11. apríla 2012

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková